

Τ Ω: ΚΥΡΙΩ: Ψ Υ Χ Α Ρ Η:

(Απάντησις ἐκ τῆς Βαβυλωνίας)

Ὅρὲ Ψυχάρη πῶς τὸ λέε, πῶς γὰρ τὸ κάνηε εἶσι,
καὶ ψύχα, ψύχα γὰρ τὸ δῆς τὸ γλῶσσα κοπορέτσι.

Ὁ Ἀλδανός

Δὲν ἔχ' ἡ γλῶσσα κόκκαλα τσαὶ κόκκαλα τσατσίζει,
θιδε τσ' ἡ ψύχ' ἡ σου ἄφησε τὴ γλῶσσα γὰρ πουρίζη!..

Ὁ Κρητικός

Τὸ χαλούμιν ἦν τυρὶ ποῦ τρῶσιν,
τσ' ἔν μιλοῦμεν μεῖς αὐτὴν τὴν γλῶσσην

Ὁ Κόπριος

Διαβάζω τὸ λεμπρέτο σου καὶ τίτολο-Ψυχάρης,
μὰ ὡς τώρα δὲν κατάλαβα καὶ γὰρ μὲ παρτηνάρης!..

Ὁ Ἐπτανήσιος

Κ' ἐγὼ ντὲν ἐκινάλαβα τὰ ξίντε σου καμπόσσα,
ἄνταμ, Ψυχάρη, ντὲν μιλεῖς καὶ σὺ μπαμπά σου γλῶσσα;

Ὁ Ἀνατολίτης

Βαρβαρίζουση δὲ γλωττὶ μὴ γράφε μήτε λάλει...

Ὁ Λογιώτατος

Ἄλοῖ μου τοῦ κακόρικου ἐντάπαθα τσαὶ πάλι!
τσ' ἂν θὰ τὸ μάθ' ἡ τσάτσα μου, ὁ πάης, τσ' ὁ νοῦς
ἀλοῖ ἔν θὰ μ' ἀφήσουν πλιά γὰρ δῶ τὸν Παρθενῶς!!!

Ὁ Χιώτης

Ἄμ ἀπὸ μπὶτε μουρλάθηκες καὶ θες ξανά μανὰ
γὰρ κάνομε τὴ γλῶσσά μας ὡς εἶδος τραχανᾶ;..

Ὁ Πελοποννήσιος

Η ΓΛΩΣΣΑ

(Εντυπώσεις ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ψυχάρη.)

Τὸ ταξίδι τοῦ κ. Ψυχάρη εἶνε τὸ θέμα τῆς ἡμέρας. Αἱ ἐφημερίδες ἐν ἀπορίᾳ πάσης ἄλλης ὕλης ἔγραψαν ἐν ἐκτάσει ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου, ἐπειδὴ δὲ τὸ νόσημα φαίνεται κολλητικόν, ἔγραψαν καὶ αὐταὶ ἄρρητ' ἀθέμιτα. Μόνη ἡ φίλη «Νέα Ἐφημερίς» ἐπραγματεύθη δι' ὀλίγων μετ' ἀγγινοίας καὶ ὁρθότητος τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν.

Τὸ ταξίδι αὐτὸ μᾶς συνεκίνησεν ὅπως δῆποτε καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Ψυχάρην, ὅστις μᾶς παρέσχε τοιαύτην ἀφορμὴν, μολονότι τὸ ταξίδι τοῦ ἦτο τοιοῦτον, ὥστε ἡδύνετο ἐξαίρετα ν' ἀπολήξῃ καὶ εἰς... Τήνον!

* *

Διότι πρέπει νὰ σημειώσῃτε, ὅτι τὸ ταξίδι τοῦ κ. Ψυ-

χάρη ἦτο ἐκ φύσεως ἀρκετὰ τρικυμιώδες. Ὅτε τὰ ἀνέγνωσα, ἐνεθυμήθην τὸν περίφημον ἐκείνον στίχον τῆς φυλῆδος τοῦ Γαῖδαροι: «Καὶ πῶς δὲν ἐπνιγήκαμε σὲ τοῦτο τὸ ταξίδι!» Ὁ κ. Ψυχάρης εἶχε κατὰ τὸν πλοῦν τόσην θάλασσαν, ὥστε χωρὶς νὰ θέλῃ τὰ ἔκαμε θάλασσα!

* *

Ὁ κ. Ψυχάρης πρέπει νὰ γνωρίζητε, ὅτι δὲν εἶνε ὑπὲρ τῆς καθαρευούσης γλώσσης. Τὴν καθαριότητα τὴν ἀποτροπιάζεται καὶ εἶνε φυσικόν. Τὰ δημοτικὰ ἐν γένει δὲν ἀγαποῦσι τὴν καθαριότητα ἀπόδειξις ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηνῶν.

* *

Ἐξ αἰτίας τοῦ πολυκρότου αὐτοῦ βιβλίου συνέβη τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον χθὲς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Τι θὰ φάγω σήμερα; εἶπα πρὸς τὸν κύρ Θανάσην παλαιὸν ξενοδόχον μου καὶ παλαιὸν πιστωτὴν μου.

— Φέρε μία γλῶσσα μὲ σάλτσα μπόλικη! διέταξε φιλοφρόνως ὁ κύρ Θανάσης.

— Γλῶσσα! ἀνέκραξα μετὰ φοικιάσεως νὰ μένῃ παρκαλῶ.

— Καὶ διατί; ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ ξενοδόχος.

— Μὰ... ἤμπορεῖ νὰ εἶνε ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Ψυχάρη καὶ σὲ ὑμολογῶ εἰλικρινῶς, ὅτι δὲν τὴν χωνεύω.

* *

Καὶ μὴ νομίσῃτε, ὅτι ἔχω ἄδικον.

Ὁ κ. Ψυχάρης ἔχει πολὺ ἄλλοκότους ἰδέας περὶ τῆς γλώσσης. Παραδείγματος χάριν ἔχει τὴν ἀπαίτησιν τὸ γλωσσικὸν ζήτημα νὰ τὸ λύσῃ ὁ στρατός. Φαντάσθητε λοιπὸν εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ' ἣν ἀνακινεῖται τὸ περὶ γλώσσης ζήτημα, νὰ κηρύσσῃται ἐπιστρατεία!

* *

Ὁ κ. Ψυχάρης π. χ. κατ' οὐδένα τρόπον δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ τὴν λέξιν πῆρ!

Καὶ τότε λοιπὸν ὁ κ. Πύργας;

Μήπως ὁ ἀναγκασθῶμεν νὰ τὸν λέγωμεν κ. Φωτῆλαν;

* *

Περιμένω ν' ἀκούσω τί θὰ γνωματεύσῃ ὁ κ. Κόντος περὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Ψυχάρη.

Διότι δὲν εἰδεύρω τί ἔχει κάμει εἰς τὴν γλῶσσαν ὁ ρηθεὶς καθηγητής, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Ψυχάρης τὸ παραξεκοντάκιασεν.

* *

Φαντάζομαι τὴν ἐξῆς σκηνήν, ἥτις δύναται κάλλιστα νὰ συμβῇ.

Ὁ κ. Ψυχάρης ἀδιαθετῶν προσκαλεῖ τὸν ἰατρὸν του.

— Νὰ ἰδῶ τὴν γλῶσσάν σας, λέγει ὁ Ἀσκληπιάδης.

Ὁ κ. Ψυχάρης τὴν δεικνύει.

— Δὲν ἔχετε τίποτε, εἶνε καθαρὰ ἡ γλῶσσά σας.

Καθαρὰ ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Ψυχάρη! Φαντάσθητε τὴν ἀπελπισίαν του!

Μαῦρος Τάτος